

Maig

Dimecres 4: XXV Trobada Interdiocesana a Girona.

Dijous 5: Reunió d'animadors.

A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra 6, 3a, aula 1. Tema IX: «Feliços els perseguits pel fet de ser justos i quan us perseguiran per causa de l'Evangeli, el regne de Déu és per a vosaltres.»

Jueves 12: Reunión de animadores.

A las 5 de la tarde, en Rivadeneyra 6, 3.ª, aula 3. Tema IX: «Bienaventurados los perseguidos por causa de la justicia y por causa del Evangelio, porque de ellos es el reino de los cielos.»

Juny

Dijous 2: Reunió d'animadors.

A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra 6, 3a, aula 1. Tema X: «Una conclusió plena d'imatges.»

Jueves 9: Reunión de animadores.

A las 5 de la tarde, en Rivadeneyra 6, 3.ª, aula 3. Tema X: «Una conclusión llena de imágenes.»

Dissabte 18. Trobada final de curs. Matí a la Verge de la Pau. Trobada oberta a tothom. Inici a les 10.30 h, conferència a les 11 h. A les 12 h Eucaristia per compartir i donar gràcies per tot el curs. Després un petit refrigeri de germanor. L'acte tindrà lloc a la parròquia de la Verge de la Pau (Pl. Ferran Casablanca, 4-6, entre Mandrí i Ganduxer. Per poder-hi arribar teniu els autobusos següents: 14, 16, 58, 64, 70, 72 i 74).

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta fins al dia 8 de juliol, divendres, en horari de 5 a 7 de la tarda.

Ràdio Estel

Dissabtes a les 18 hores a Ràdio Estel i Ràdio Principat (freqüència 106.6 FM, Barcelona i comarques).

Gent gran, la veu de l'experiència.

Hi participen FATEC i Vida Creixent.

Ressò

Maig 11



Feliços els perseguits pel fet de ser justos...

Memòria i Moviment Vida Creixent

Reunió de responsables a Barcelona

Després de l'aportació tan rica de la Cristina Vidal de la Fundació Pere Tarrés jo m'he fet aquestes reflexions:

El Moviment Vida Creixent ofereix als membres dels grups unes eines per a recuperar la nostra memòria històrica arxivada. Quina?

Nosaltres els membres dels nostres grups som cristians que tenim les expressions de la fe arxivades. I arxivades amb un llenguatge propi per a una època social ben diferent de la que vivim ara.

Això per tant afecta també al meu arxiu de fe eclesial que tinc que reformular, pensant en el meu món actual que té mentalitat científica i tècnica.

Jo recordo les meves experiències de fe de quan era jove però les he de dir pensant amb els meus néts actuals.

El Moviment cada any ens ofereix amb els temes de formació de cada curs, una manera molt bona d'actualitzar les reflexions de fe i a mi m'interessa saber-les ajuntar a la meva memòria, després les sabré proposar als meus germans de la meva edat i més joves.

Jo a propòsit del **tema IX** d'aquesta benaurança tant ricament comentada per Francesc Roma S.J. sobre el projecte d'amor de Déu que Jesús ens revela i que en diu **Regne de Déu** ofereixo un petit pensament meu.

Penso que Jesús amb el mot **feliços els justos** ens fa recordar un arxiu que teníem gravat de l'AT i que nosaltres hem d'actualitzar.

Els jueus vivien en la llei del Talió: «Tu me l'has fet jo te la faig». És expressió d'una etapa de maduresa humana pròpia dels 15 anys. Jesús ens demana un pas ferm: saber acceptar joiosament de ser perseguits pel fet de denunciar amb obres nostres la llei del Talió.

Penso que sovint experimentem reaccions de la llei del Talió en persones de 40 anys. Per exemple: «Tu no em vas convidar al casament de la teva filla, jo tampoc ara no et convido al de la meva». Si això ho digués un adolescent de 15 anys ho acceptaria però en una persona «cristiana» de 50 anys no.

I acabo el meu escrit per a vosaltres els animadors del nostre Moviment Vida Creixent de Catalunya, les Illes i Andorra. Gràcies per tot el que feu concretament amb el *Ressò*.

© Vida Creixent
Rivadeneyra 6, Gè - 08002 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org

Secretaria: Tardes de 17.00 a 19.00 hores

Text de la fotografia de portada:
*Ser perseguits per causa del Regne de Déu
vol dir per fidelitat a l'Evangeli de Jesús.
És el testimoni més difícil i més comprometedor.*

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Compaginació: Altés arts gràfiques, s.l.

Exposicions

*Creativitat. Mostra d'art jove
Escolàpies-Llúria.*

Els alumnes de batxillerat d'arts ofereixen un recorregut d'instant de creativitat plàstica, escènica i musical. Mostra dins el marc de la Festa Major i Fira Modernista de la Dreta de l'Eixample.

Del 30 de maig al 22 de juny.

De dilluns a dissabte de 10 a 13 h i de 16 a 21 h.

Centre cultural Casa Elizalde
(c/ València, 302. Tel. 934 880 590).
Entrada lliure.

Passejades

La ruta de l'aigua a Ciutat Vella.

Es passejarà des de l'aqüeducte romà, fins al rec comtal medieval que creuava els antics nuclis de Sant Pere i el barri gòtic, sense oblidar les antigues fonts d'abeurar, els pous dels antics conjunts conventuals, els brolladors de claustres i places de Barcelona.

Dissabte, dia 28 de maig.

Horari: de 9 a 13.30 h i de 16 a 20 h.

Centre cultural Casa Elizalde
(c/ València, 302. Tel. 934 880 590).
Inscripcions fins que hi quedin places.
Preu: 9,45 euros.

Xerrades

*Cicle «Les arts i la gastronomia».
La literatura.*

A càrrec d'Alessandro Castro.

Conferència que ens parlarà del lligam

que hi ha entre la gastronomia i la literatura.

Divendres, 27 de maig.

Horari: 19.00 h.

Istituto Italiano di Cultura
(Ptge. Méndez Vigo, 5.

Tel. 934 875 306).

Entrada lliure mentre hi hagin llocs buits.

La vall de Gwangi.

A càrrec de José Luis Sanz, Jordi Agustí.

Els mite sobre el Paradís, el bé i el mal, a través de dinosaures monstruosos.

Dimecres, 11 de maig.

Horari: 19.00 h.

CosmoCaixa (Isaac Newton, 26.

Tel. 932 126 050). Places limitades.

Entrada gratuïta.

67 Reunió interdiocesana

El dimarts dia 5 d'abril es van reunir a Barcelona, els coordinadors i consiliaris diocesans, juntament amb altres membres actius de les seves respectives coordinadores.

Va participar per primera vegada el nou coordinador del bisbat de Tarragona, Jaume Bernabeu.



Va començar la reunió amb una pregària preparada pel consiliari interdiocesà Mn. Miquel Bada i la benvinguda del coordinador interdiocesà. Es va informar de la vida del Moviment, a nivell internacional, de Vida Ascendente i de Vida Creixent. Es va parlar de la XXV Trobada Interdiocesana a Girona i es va rebre la informació del coordinador de Girona, Pere Canaleta, amb tota la feina de preparació feta per la coordinadora del bisbat.

A continuació ens va donar una conferència Mn. Josep Maria Jubany delegat de la pastoral social de l'arquebisbat de Barcelona, sobre «La doctrina social de l'Església». Un tema molt interessant i força desconegut de la majoria de cristians.

Com sempre vam celebrar l'Eucaristia, presidida per Mn. Pau Oliver, consiliari diocesà del bisbat de Mallorca, juntament amb els altres consiliaris presents.

Tot seguit dinar de germanor: alegria de compartir un dia tots junts, comentaris, intercanvi d'opinions, posar-se al dia de totes les novetats, familiars i dels grups de totes les diòcesis i al final un tast del tortells, que són la cloenda de l'àpat.

Després d'un passeig pel jardí, les diferents diòcesis van posar en coneixement dels presents les activitats dutes a terme i els projectes previstos a fer. Tot plegat, i com sempre, una trobada enriquidora i molt necessària si entenem el Moviment com un lloc d'intercanvi d'idees, d'enfortiment de l'amistat entre tots, de créixer en l'espiritualitat que ens ha de donar més ganes i força per donar a conèixer a Jesús i el nostre Moviment.

Pasqua 2011

On hi ha comunitat, hi ha Crist. Al·leluia!

Celebrant i presidint la gran solemnitat de la Vetlla Pasqual, a la meua parròquia, pensava en la comunitat reunida —no massa nombrosa, per cert— i em vaig fer la següent reflexió que us faig extensiva a tots els grups de Vida Creixent i a totes les comunitats cristianes a les que pertanyem.

Es podria concretar amb aquestes paraules: «On hi ha comunitat, hi ha Crist». Vol dir que el centre ha de ser Crist Ressuscitat. Fem els possibles i treballem tots conjuntament i solidàriament perquè les nostres comunitats i grups, així s'enforteixin i s'obrin de manera que a més, de fer la nostra pròpia tasca, com a cristians, puguem aconseguir que Crist estigui més present en les nostres activitats i en tots nosaltres.

Que la celebració de la Pasqua i el camí de les Benaurances ens marqui un horitzó més ampli, una perspectiva més coherent i un repte més exigent, que ens porti a ajudar-nos a ser homes i dones a l'estil de Jesucrist.

Bona Pasqua per a tothom.

Miquel Bada

Consiliari diocesà de Barcelona

Ho ha dit...

«No n'hi ha prou amb fer el bé, s'ha de fer bé.»

Denis Diderot, filòsof francès (1713-1784)

«De la mateixa manera que era fals l'ambient de cristianisme oficial, també és fals l'ambient d'ateisme oficial.»

Joan Carrera, bisbe (1930-2008)

«Jo no crec en el ciutadà del món. Només comences a ser universal de debò quan comences a estimar i comprendre el teu país.»

Josep M. Ballarín, prevere

«Si no et proposes res, segur que ho aconsegueixes...»

Anònim

Agafats

Quan surten al carrer ell sempre li agafa la mà. Ella, per inèrcia, la rep i, sense parlar, decideixen si dits entrellaçats, polzes juganers, hams fets de dits petits que formen cadenes, palmells fermes com pilotes robustes o simplement pells que diuen: «Sóc aquí». Agafats per anar fent camí junts. Un camí que comença molt abans quan, en blanc i negre, ell li va acariciar la mà per després prémer-li amb tanta força que volia dir totes les coses. Quan ella fa que sí, ell busca el coratge i el troba i li demana aquella mà petita, suau, verge i desitjada al pare.



Fan camí. Quan arriba el primer nen no el deixen ser al part per agafar-li la mà a la dona i s'ha d'esperar fora, però quan sent un crit, tibant com un fil de coure, entra corrents i li besa les mans que abracen, inexpertes, el fill. S'agafen de la mà i somriuen, més vius que mai, morts de por. **I fan camí.** Els diumenges, ella amb vestit de flors i ell amb camisa blanca, surten al parc, i entre tots dos, caminen dues criatures petites, revoltoses com dues papallones que han de descobrir el món, «Agafat fort que encara t'enxamparà un cotxe», i s'agafen fort, però mai prou perquè no els passi res. **I van fent camí.** Quan la nena es casa, el pare la porta de bracet, i ella li agafa la mà, cobrint-la amb la seva, feliç i nostàlgica a parts iguals. El noi vol veure món, què hi farem. Quan el pare li dona la mà, hi deixa uns bitllets, per si necessités res. **I fan camí.** La primera nit sols a casa, el silenci els cau al damunt i quan estan a punt d'adormir-se, ella busca per sota dels llençols i troba la seva mà, freda, contreta, nerviosa. L'hi agafa i s'adormen, a mig plorar. Avui surten a passejar. Cadascú amb el seu bastó, empenyador i necessari. Ella no diu res, però ha après a portar-lo a l'esquerra per poder agafar-li la mà i **anar fent camí.**

Tatiana Sisquella, periodista
(Dins: *Ara*, 2.4.2011)

del Consell Central de les Obres Pontificies per a la Propagació de la fe, recorregué moltes diòcesis d'Itàlia organitzant cercles de missions. El 1925 Pius XI el nomenà visitador apostòlic a Bulgària i el va elevar a l'episcopat, assignant-li la seu titular d'Areòpoli. El seu lema episcopal, programa que l'acompanyà durant tota la vida, era: «Obediència i pau.»

En el mes de desembre de 1944 el Papa Pius XII el nomenà nunci apostòlic a París i el 1953, cardenal prevere del títol de Santa Prisca i tres dies després l'envià a Venècia com a patriarca.

El 28 d'octubre de 1958, després de la mort de Pius XII, amb prop de 77 anys fou elegit Papa davant la sorpresa de tot el món. En poc temps, el temperament i caràcter bondadós d'aquest nou Papa, que escollí el nom de Joan XXIII, va captivar tots el fidels, que varen quedar impressionats per la nova forma d'exercir el papat, molt més proper que el del seu predecessor.

Com a primera mesura, reduí el luxe que envoltava bisbes i cardenals, millorà les condicions laborals dels empleats del Vaticà i començà a nomenar cardenals entre indis i africans. Tres mesos després de la seva elecció, anuncià la celebració del Concili Vaticà II. Aquest concili va renovar noves formes del catolicisme. Va imposar una nova forma de celebrar la litúrgia, un nou ecumenisme i un nou apropament al món, per transmetre l'Evangeli en els nous temps. El Concili va servir també per buscar la unitat entre les Esglésies cristianes.

El papa Juan XXIII va escriure vuit encícliques. Entre elles, *Pacem in terris* i *Mater et Magistra* foren especialment reconegudes.

El 23 de maig de 1963 s'anunciava públicament que el Papa patia un càncer d'estómac, del que mai consentí que l'operessin. Morí a Roma el 3 de juny de 1963.

El seu successor, Pau VI, inicià el 1965 el procés de beatificació, que va culminar el 3 de setembre de 2000, essent Papa Juan Pau II.

Les seves restes actualment descansen a la Basílica de Sant Pere de Roma.

Narcís
Extret i resumit d'internet

Joan XXIII (1881-1963)



Va néixer el 25 de novembre de 1881 a Sotto il Monte, diòcesi i província de Bèrgamo (Itàlia), en el si d'una família de profunda fe cristiana.

Fou el quart, i el més gran dels nois, dels catorze fills de Giovanni Battista Roncalli i de Mariana Mazzola, que vivien de treballar al camp en un terreny arrendat. El mateix dia fou batejat amb el nom d'Angelo Giuseppe.

El 1892 va entrar en el Seminari de Bèrgamo per cursar estudis superiors. Per això va tenir l'ajuda del rector de la parròquia mossèn Rebuzzini, i de Giovanni Moriani, propietari de les terres que cultivava la família del futur Papa. En aquesta època, va començar a redactar unes notes espirituals, un costum que mantindria tota la seva vida i que foren recollides en el seu diari *Diario de un alma*.

Uns anys més tard, el 1901, va completar els seus estudis de teologia, gràcies a una beca de la diòcesi de Bèrgamo, al Seminari romà dell'Apollinare.

De 1901 a 1905 fou alumne del Pontificio Seminari romà, gràcies a una beca de la diòcesi de Bèrgamo. En aquest temps també va fer un any de servei militar. Fou ordenat sacerdot el 10 d'agost de 1904 a Roma a l'edat de 23 anys. El 1905 fou nomenat secretari del nou bisbe de Bèrgamo, Mons. Giacomo Maria Radini Tedeschi, càrrec que va exercir fins al 1914, acompanyant al bisbe en les visites pastorals i col·laborant en múltiples iniciatives apostòliques: sínode, redacció del butlletí diocesà, peregrinacions, obres socials. Era a la vegada professor d'història, patrologia i apologètica en el Seminari. Assistent de l'acció catòlica femenina, col·laborador en el diari catòlic de Bèrgamo i predicador molt sol·licitat per la seva eloquència elegant, profunda i eficaç.

Durant la Primera Guerra Mundial, va exercir de sergent metge i de capellà militar.

El 1921 començà la segona part de la vida del senyor Àngelo Roncalli, dedicada al servei de la Santa Seu. Cridat a Roma per Benedito XV com a president per Itàlia

Benaurances socials: de l'atur i pluriocupació

Benaurats els qui **s'empobreixen** per invertir i crear llocs de treball, perquè **acumulen accions en el Regne**.

Benaurats els qui **renuncien** a la pluriocupació, que no necessiten per viure dignament, perquè tenen **assegurat** un lloc en el Regne.

Benaurats els **funcionaris públics** que treballen com si es tractés d'una cosa pròpia i agilitzen els tràmits i estudien seriosament els problemes, perquè el **seu salari** serà considerat com a santedat.

Benaurats els **professionals** que no s'oposen a les reformes justes del seu exercici professional, perquè val més **quedar bé amb Déu** que amb els col·legues.

Benaurats els **obrers i empleats** que prefereixen llocs de treball per a tots abans que les seves hores extraordinàries, perquè saben on és **el seu benefici**.

Benaurats els **treballadors** que no estafen a la societat simulant atur inexistent, perquè ells **no justifiquen** l'egoisme dels rics.

Benaurats els **banquers, intermediaris i comerciants** que no s'aprofiten de l'ocasió per augmentar els seus guanys, encara que siguin legals, perquè fan **un gran servei a la pau**.

Benaurats els **polítics i sindicalistes** que s'esforcen per trobar solucions reals a l'atur per damunt d'estratègies o interessos de partit, perquè **acceleren** la vinguda del Regne.

Benaurats serem **tots** quan deixem de dir: «**si jo no me n'aprofito, un altre se n'aprofitarà**»; quan deixem de pensar: «**si tots ho fan, no serà tan dolent**»; quan deixem de raonar: «**no faltant a la llei, puc fer el que em sembli**». Perquè aleshores la vida en societat serà **avenç, promesa i tast** de la felicitat del Regne.

Rafael Torija, bisbe de Ciudad Real

Cant espiritual

Si el món ja és tan formós, Senyor, si es mira
amb la pau vostra a dintre de l'ull nostre,
què més ens podeu dar en una altra vida?

Però estic tan gelós dels ulls, i el rostre,
i el cos que m'heu donat, Senyor, i el cor
que si mou sempre ... i temo tan la mort!

Amb quins altres sentits me'l fareu veure
aquest cel blau damunt de les muntanyes,
i el mar immens, o el sol que pertot brilla?
Deu-me en aquests sentits l'eterna pau
i no voldré més cel que aquest cel blau.

Aquell que a cap moment li digué «Atura't»
sinó al mateix temps que li dugué la mort,
jo no l'entenc, Senyor, jo, que voldria
aturar a tants moments de cada dia
per fe'ls eterns a dintre del meu cor!...
O és que aquest «fer etern» és ja mort?
Més llavors, la vida, què seria?
Fora, només, l'ombra del temps que passa,
i la il·lusió del lluny i del a prop,
i el compte de lo molt, i el poc, i el massa,
enganyador, perquè ja tot ho és tot?

Tant se val! Aquest món, sia com sia,
tan divers, tan extens, tan temporal:
aquesta terra, amb tot el que s'hi cria,
és ma pàtria, Senyor: i no podria
ésser també una pàtria celestial?
Home só i és humana ma mesura
per tot quant puga creure i esperar:
si ma fe i ma esperança aquí s'atura,
me'n fareu una culpa més enllà?



Més enllà veig el cel i les estrelles,
I encara hi voldria ser-hi hom:
Si heu fet les coses a mos ulls tan belles,
Si heu fet mos ulls i mos sentits per elles,
per què acluca'ls cercant un altre com?
Si per mi com aquest no n'hi haurà cap!
Ja ho sé que sou, Senyor; pro on sou, qui ho sap?
Tot lo que veig se vos assembla en mi ...
Deixeu-me creure, doncs que sou aquí.
I quan vinga aquella hora de temença
en què s'acluquin aquests ulls humans,
obriu-me'n, Senyor, uns altres de més grans
per contemplar la vostra faç immensa.
Siam la mort una major naixença!

Joan Maragall

Durant aquest 2010-2011 es commemora l'Any Maragall
pel 150 aniversari del seu naixement i 100 de la seva mort.

Notícies

La imatge del curset de Lleida

Des de Lleida
ens han fet arribar
una foto del curset
que darrerament
s'ha fet en aquesta
ciutat.

És una mostra gràfica
del bon ambient
que hi va haver.

